

Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology

วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ

<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/index>

Wat Wang Tawan Tok Nakhon Si Thammarat, Thailand

pp. 732-746

บทความวิจัย

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก*
AN ANALYSIS OF ENGLISH WRITING ERRORS OF STUDENTS AT
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY TAWAN – OK

วรินทร์ แดนดี¹Warinthon Dandee¹¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ชลบุรี¹Faculty of Humanities and Social Sciences Rajamangala University of Technology Tawan-ok Chonburi, Thailand¹Corresponding author E-mail: warinthondandee@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นถึงการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา “วิชาชีพทางภาษาอังกฤษ 2” ประจำปีการศึกษา 2563 เครื่องมือในการวิจัย คือ การเขียนย่อหน้าจำนวนอย่างน้อย 400 คำ ที่มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่าง พร้อมแบบฟอร์มบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 8 ประเภท จากนั้นใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกหลังจากที่เขียนงานเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียน ผลจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ทั้ง 8 ประเภท พบว่า 1) มีการเขียนประโยคโดยปราศจากคำเชื่อมหรือเครื่องหมายวรรค 59.5% มากที่สุด 2) การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ 44.45% 3) การใช้คำสรรพนามไม่ตรงตามประธานและกรรมของประโยค 18.55% 4) การเขียนแสดงความคิดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์หรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน 12.6% 5) การเลือกใช้คำที่แปลตามภาษาไทย 12.6% 6) การวาง

* Received 9 December 2022; Revised 27 December 2022; Accepted 29 December 2022

ส่วนขยายผิดตำแหน่ง 3.5% 7) การเปลี่ยนรูปกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน 2.8% และ 8) การใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ผิดรูปแบบ 2.45% ตามลำดับ ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนเกิดจากการแทรกแซงจากภาษาแม่ และข้อจำกัดด้านความรู้ในเรื่องกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ทั้ง 8 ประเภทไปพัฒนาเป็นแบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับการเขียนเพื่อใช้ในระหว่างการเรียนรู้การสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเสริมสร้างและส่งเสริมทักษะการเขียน

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์, การเขียน, ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this study were to analyze students' grammatical errors in English writing in order to develop their English writing skills. A sample of 35 sophomore English for International Communication-majored students enrolled in a "Professional English 2" course of academic year 2020, was purposively selected in this study. The research instruments consisted of a paragraph writing assignment of at least 400 words and a form for recording 8 categories of grammatical errors in English writing accompanied by post-writing in-depth Interviews to identify the causes of errors. The results based on the grammatical error analysis indicated errors including 1) run - on sentences (59.5%), 2) sentence fragment (44.45%), 3) faulty pronoun reference (18.55%), 4) faulty parallelism (12.6%), 5) word choice (12.6%), 6) misplaced modifiers (3.5%), 7) subject-verb agreement (2.8%), and 8) adjective and adverb (2.45%). Errors committed in English writing were mainly caused by L1 interference and limited knowledge of English grammar. From this study, researcher designed writing grammatical exercise focusing on 8 categories of grammatical errors in English writing during the class in order to reinforce students' writing skills.

Keywords: Grammatical Errors, Writing, English

บทนำ

ภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบันถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างบุคคล องค์กร และทุกหน่วยงานที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน การเขียน เป็นทักษะที่ต้องใช้ความสามารถ ความเข้าใจ รวมไปถึงใช้เวลาในการฝึกฝนเป็นอย่างมากเพื่อรวบรวมและเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษา วิธีการเขียนของ

ภาษาให้มีประสิทธิภาพรวมไปถึงไม่ทำให้การสื่อสารเกิดความคลาดเคลื่อนจากสิ่งที่ต้องการสื่อความ การที่จะเขียนภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้เขียนที่ต้องเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจะต้องใช้กระบวนการคิด การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำศัพท์ การใช้โครงสร้างทางภาษา รวมถึงหลักไวยากรณ์ เนื่องจากโครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ของแต่ละภาษาไม่เหมือนกัน ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะการเขียนเพื่อประกอบอาชีพ ในอาชีพที่มีการใช้ภาษาอังกฤษต้องใช้ความแม่นยำในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าหากเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษเพียงเล็กน้อย ก็อาจส่งผลเสียหลายประการ ตัวอย่างเช่น ภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือขององค์กรและตัวบุคคลเอง อย่างไรก็ตาม ข้อผิดพลาดไม่ใช่ลักษณะไม่ดี แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาภาษาที่สองของตัวบุคคล อีกทั้งข้อผิดพลาดยังเปรียบเสมือนกระจกที่สามารถสะท้อนระดับการเรียนรู้ภาษาของตัวบุคคลได้เช่นกัน ปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษยังคงถูกพบเห็นอยู่บ่อยครั้งในกลุ่มผู้ที่ศึกษาภาษาต่างประเทศว่าผู้เรียนยังคงมีข้อผิดพลาดในการเขียน ทั้งทางด้านการสะกดคำ การใช้คำนาม การใช้คำที่ไม่ตรงกับบริบท (นวลทิพย์ มหามงคล, 2549) นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาดในการละคำ การเพิ่มคำ การเลือกรูปแบบโครงสร้างผิด และการจัดลำดับคำผิดตำแหน่ง (วันทนีย์ แสงคล้ายเจริญ, 2561) และผู้เขียนมีการเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยแปลจากโครงสร้างภาษาไทย (สุกีนี อาแล และคณะ, 2553) จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่เรียนรายวิชาวิชาชีพภาษาอังกฤษ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก และเป็นแนวทางเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาทักษะการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้นเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลรวมถึงสอดคล้องกับนักศึกษาในการเรียน การฝึกงาน และการทำงานในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาวิชาชีพภาษาอังกฤษ 2
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกหลักไวยากรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา “วิชาชีพทางภาษาอังกฤษ 2” หลังจากผ่านการเรียนวิชา “วิชาชีพทางภาษาอังกฤษ 1” มาแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) การเขียนย่อหน้าอย่างน้อย 400 คำที่มอบหมายให้กลุ่มตัวอย่าง ในหัวข้อเรื่อง “How do you see yourself in next 10 years?” โดยหัวข้อกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน 2) แบบฟอร์มที่ใช้บันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งตามหัวข้อความผิดพลาดด้านไวยากรณ์ 3) แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียน ซึ่งเป็นการซักถามเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างหลังจากที่เขียนเสร็จแล้ว คุณภาพของเครื่องมือวิจัย ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความเหมาะสมของแบบสำรวจ ความเหมาะสมในบริบทของการวิจัย และการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจการจำแนก

การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยผู้วิจัยมอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างเขียนย่อหน้าอย่างน้อย 400 คำ ในหัวข้อ “How do you see yourself in next 10 years?” และดำเนินการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้แบบบันทึกข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแยกตามประเภทแล้วจึงวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สถิติแบบร้อยละ ค่าความถี่ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา “วิชาชีพภาษาอังกฤษ 2” หลังจากการมอบหมายให้กลุ่มตัวอย่างเขียนย่อหน้าจำนวนอย่างน้อย 400 คำ ในหัวข้อเรื่อง “How do you see yourself in next 10 years?” และใช้แบบฟอร์มเพื่อบันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยหัวข้อในการวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ประกอบด้วย 1) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (Subject - Verb Agreement) 2) ประโยคไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment) 3) ประโยคย่อยอิสระสองประโยคที่รวมเข้าด้วยกันโดย ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (Run - on Sentences) 4) การผิดพลาดในการอ้างสรรพนาม (Faulty Pronoun Reference) 5) การเขียนแสดงความคิดโดยการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน (Faulty Parallelism) 6) การใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ (Adjective and Adverb) ผิดพลาด การวางส่วนขยาย

ผิดตำแหน่ง (Misplaced Modifiers) และปัญหาการเขียนตามการเลือกใช้คำตามคำแปลภาษาไทย (Word choice) ผลการการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน

ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการเปลี่ยนรูปกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน (Subject-Verb Agreement) แบ่งออกเป็น 11 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปเอกพจน์ และถ้าประธานเป็นพหูพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปพหูพจน์ 2) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีประธานหลายตัวเชื่อมกันด้วย and ต้องใช้คำกริยารูปพหูพจน์ 3) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีประธานหลายตัวเชื่อมกันด้วย or, either...or หรือ neither...nor 4) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ที่มี of ในประธาน 5) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีประโยคที่ขึ้นต้นด้วย here หรือ there 6) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน เมื่อมี relative pronoun 7) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีที่คำหรือวลีคั่นระหว่างประธานและคำกริยา (,...) 8) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีที่เป็นคำสรรพนามจำพวกไม่เฉพาะเจาะจง 9) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีที่ใช้คำกริยารูปเอกพจน์กับประธานที่เป็นค่าปริมาณต่าง ๆ 11) การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานที่เป็นคำนามใช้แทนกลุ่มคน สัตว์ และสิ่งของ

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (Subject-Verb Agreement) ของกลุ่มตัวอย่าง พบข้อผิดพลาดเรื่องการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (Subject-Verb Agreement) เพียง 4 ลักษณะ ดังนี้ 1) ข้อผิดพลาดประเภทการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปเอกพจน์ และถ้าประธานเป็นพหูพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปพหูพจน์ มากที่สุดร้อยละ 1.4 รองลงมาคือ 2) ข้อผิดพลาดการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน กรณีที่คำหรือวลีที่คั่นระหว่างประธานและคำกริยา ร้อยละ 0.7 ตามด้วย 3) ข้อผิดพลาดในการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน เมื่อมี relative pronoun และ 4) ข้อผิดพลาดการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานที่เป็นสรรพนามจำพวกไม่เฉพาะเจาะจง มีผลเท่ากันร้อยละ 0.35 และไม่พบข้อผิดพลาดด้านอื่น ๆ เรื่องการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (Subject - Verb Agreement)

ตัวอย่างการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (Subject - Verb Agreement) ที่กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดพลาด ในกรณีที่ ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปเอกพจน์ และถ้าประธานเป็นพหูพจน์ ต้องใช้คำกริยารูปพหูพจน์

- My goals in next 10 years includes to be a good translation.

ประโยคที่แก้ไข My goals in next 10 years include to be a good translation.

ตัวอย่างข้อผิดพลาด กรณีที่คำหรือวลีที่คั่นระหว่างประธานและคำกริยา

- My life, as well my family, are important.

ประโยคที่แก้ไข My life, as well my family, is important.

ตัวอย่างข้อผิดพลาด เมื่อมี relative pronoun

- I will travel around the world to go some places where I always dreams to be there with someone.

ประโยคที่แก้ไข I will travel around the world to go some places where I always dream to be there with someone

ตัวอย่างข้อผิดพลาดของการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานที่เป็นสรรพนาม
จำพวกไม่เฉพาะเจาะจง

- Everything make my job successful.

ประโยคที่แก้ไข Everything makes my job successful.

2. ประโยคไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment)

ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ด้านประโยคไม่สมบูรณ์แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะย่อย ได้แก่ 1) ประโยคไม่สมบูรณ์แบบเป็นอนุประโยค 2) ประโยคไม่สมบูรณ์เพราะขาดประธาน 3) ประโยคไม่สมบูรณ์ที่ส่วนขยายแยกเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ 4) ประโยคไม่สมบูรณ์เพราะขาดกริยาหลัก ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ประโยคไม่สมบูรณ์ (Sentence Fragment) ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประโยคไม่สมบูรณ์แบบเป็นอนุประโยค เป็นข้อผิดพลาดที่มีมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 23.45 รองลงมาคือข้อผิดพลาดประเภทประโยคไม่สมบูรณ์เพราะขาดประธาน โดยคิดเป็นร้อยละ 15.75 ข้อผิดพลาดประเภทประโยคไม่สมบูรณ์ที่ขาดกริยาหลัก คิดเป็นร้อยละ 4.55 ส่วนข้อผิดพลาดประเภทประโยคไม่สมบูรณ์ที่เป็นส่วนขยายแยกเป็นประโยคไม่สมบูรณ์พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตัวอย่างข้อผิดพลาดประโยคไม่สมบูรณ์แบบเป็นอนุประโยค

- And continue to run the business at home. But I believe that every profession and every status has to deal with job inconsistencies.

ประโยคที่แก้ไข I continue to run the business at home, but I believe that every profession and every status have to deal with job inconsistency.

ตัวอย่างข้อผิดพลาดประโยคไม่สมบูรณ์เพราะขาดประธาน

- Then open a grocery store in the house for grandparents to earn money.

ประโยคที่แก้ไข Then I will open a grocery store at home for grandparents to earn money.

ตัวอย่างข้อผิดพลาดประโยคไม่สมบูรณ์เพราะขาดกริยาหลัก

- Started working as a flight attendant at Don Mueang Airport. This was one of the achievements in my life because it was a childhood dream.

ประโยคที่แก้ไข Working as a flight attendant at Don Mueang Airport was one of the achievements in my life because it was a childhood dream.

ตัวอย่างข้อผิดพลาดประโยคไม่สมบูรณ์ที่ส่วนขยายแยกเป็นประโยคไม่สมบูรณ์

- I think I'll work harder and save some money to support my two younger sisters to bachelor's degrees, because I want my younger sister to have a good future. Especially being able to take care of herself.

ประโยคที่แก้ไข I think I'll work harder and save some money to support my two younger sisters to bachelor's degrees, because I want my younger sister to have a good future, especially being able to take care of herself.

3. ประโยคย่อยอิสระสองประโยคที่รวมเข้าด้วยกันโดย ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (Run - on Sentences)

ตัวอย่างข้อผิดพลาดประโยคย่อยอิสระสองประโยคที่รวมเข้าด้วยกันโดย ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (Run - on Sentence) ที่พบในการศึกษาครั้งนี้

- To sum up, I think myself in the next 10 years would work hard and use the money I would earn to find happiness for myself and my family.

ประโยคที่แก้ไข To sum up, I think about myself in the next 10 years that I will work hard and spend the money, and I will earn happiness for myself and my family.

- In the next ten years, no matter what will changes, friends, society, things that I have to go through I hope the intentions that I have today will not change.

ประโยคที่แก้ไข In the next ten years, no matter what will change; friends, society, things that I have to go through, but I hope the intentions that I have today will not change.

- I'm still young, I have all the time in the world.

ประโยคที่แก้ไข I'm still young, and I still have enough time in this world.

ประโยคข้างต้นเป็นตัวอย่างของการรวมประโยคย่อยอิสระสองประโยคเข้าด้วยกันโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน จึงทำให้ผิดไวยากรณ์และสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน ไม่มีคำเชื่อมระหว่างประโยค ใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) เชื่อมประโยค และรวมไปถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

4. การผิดพลาดในการอ้างสรรพนาม (Faulty Pronoun Reference)

ข้อผิดพลาดในการอ้างสรรพนาม เป็นการใช้คำสรรพนามทุกรูปแบบที่ไม่สัมพันธ์กับคำนามแทนนาม หรือใช้คำสรรพนามผิดตำแหน่ง เช่น ใช้สรรพนามประธานในตำแหน่งกรรม หรือใช้สรรพนามกรรมในตำแหน่งประธาน นอกจากนี้ อาจจะเป็นการใช้สรรพนามที่ไม่ชัดเจน การศึกษาเขียนนี้พบว่า ผู้เขียนมีการใช้คำสรรพนามแทนคำนามที่ไม่ชัดเจน รวมถึงมีการเลือกใช้คำสรรพนามที่ไม่สัมพันธ์กัน โดยประโยคที่พบบ่อยครั้งจะมีลักษณะของการใช้ it โดยไม่จำเป็น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เขียนอาจต้องศึกษาเขียนของผู้อื่นที่มีความถูกต้องเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงในครั้งต่อไป โดยเฉพาะการใช้คำสรรพนามแทนคำนาม หากใช้ผิดอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนได้

ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการอ้างสรรพนาม (Faulty Pronoun Reference) ที่พบในการศึกษาครั้งนี้

- I wish all my dreams come true, I know it is very difficult, but I will try to make it.

ประโยคที่แก้ไข I wish all my dreams come true, and I know they are very difficult, but I will try to make them.

- In my house, I would adopt two cats and take care of it like they were my own children.

ประโยคที่แก้ไข In my house, I would adopt two cats and take care of them like my own children.

- My dream is to have a small restaurant or café in USA because I usually watch short videos about cooking, it made me happy when I watch it.

ประโยคที่แก้ไข My dream is to have a small restaurant or café in USA because I usually watch short videos about cooking, and they made me happy when I watch it.

5. การเขียนแสดงความคิดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน (Faulty Parallelism)

การเขียนผิดหลักไวยากรณ์อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งได้แก่ การบรรยายรายละเอียดปลีกย่อยต่อเนื่องกันแต่ใช้คำชนิดต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้เขียนเน้นการสื่อความหมายเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงการเลือกชนิดของคำ (parts of speech) รูปแบบเดียวกันตามโครงสร้างของประโยค ทำให้ลักษณะของ Faulty Parallelism ที่พบมากที่สุดคือการใช้คำคุณศัพท์กับคำกริยาวิเศษณ์อยู่ในระดับเดียวกัน ดังนั้นผู้เขียนอาจต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของคำเพิ่มเติม เพื่อให้งานเขียนออกมาสมบูรณ์มีความลื่นไหลมากที่สุด

ตัวอย่างข้อผิดพลาดการเขียนแสดงความคิดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน Faulty Parallelism ที่พบในการศึกษาครั้งนี้

- If I'm a beautiful girl, I will find someone who be honestly, richly, smart, and protect me.

ประโยคที่แก้ไข If I become a beautiful girl, I will find someone who is honest, rich, smart, and protective.

- At that time, I must have everything I might be a single lady or getting married to a man who is rich and his very handsome.

ประโยคที่แก้ไข At that time, I must have everything, and I might be a single lady or getting married to a man who is rich and handsome.

- I want to see myself with a sustainable job, own a house and car, and a warm family.

ประโยคที่แก้ไข I want to see myself with a sustainable job, own a house and a car, and have a comfort family.

6. การใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ (Adjective and Adverb) ผิดตำแหน่ง

การใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ผิดตำแหน่ง ที่พบในการศึกษาคำนี้ คือการใช้คำขยายคำนามและคำกริยาไม่เป็นไปตามลำดับ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เขียนต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ เนื่องจากคำคุณศัพท์บางคำนั้นก็สามารถลงท้ายด้วย -ly ได้เช่นกัน ซึ่งเป็นจุดที่เกิดข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง

ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ ที่พบในการศึกษาคำนี้

- If I'm a beautiful girl, I will find someone who be honestly, richly, smart, and protect me.

ประโยคที่แก้ไข If I'm a beautiful girl, I will find someone who is honest, rich, smart, and protective.

- I'm afraid of my future because I am seriously man.

ประโยคที่แก้ไข I'm afraid of my future because I am a serious man.

7. การวางส่วนขยายผิดตำแหน่ง (Misplaced Modifiers)

การวางส่วนขยายผิดตำแหน่ง (Misplaced Modifiers) คือ การใช้ส่วนขยายในประโยคไม่ตรงกับคำหรือกลุ่มคำนามที่ต้องการขยาย ทำให้การอ่านเกิดความสับสนในส่วนของการตีความหมาย โดยจากการวิเคราะห์พบลักษณะการเขียนส่วนขยาย มีการเขียนแบบวางอยู่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของประโยคโดยไม่ได้ขยายส่วนใดเลย ซึ่งในบางครั้งในการเขียนในลักษณะนี้ทำให้ประโยคมีใจความไม่ชัดเจนและสามารถตีความได้หลายความหมาย ซึ่งอาจไม่ตรงกับความต้องการที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ โดยผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าผู้เขียนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้กลุ่มคำที่นำมาขยายหรือ Adjective Clause ว่ามีการใช้ในลักษณะที่ควรใช้ว่าเป็นเช่นไร เพื่อนำมาปรับใช้ในการเขียนครั้งต่อไปให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการการวางส่วนขยายผิดพลาด ที่พบในการศึกษาคำนี้

- Lastly, I think that in the future my life will change for the better and I hope we will have a better government.

ประโยคที่แก้ไข Lastly, I think that in the future my life will be better, and I hope we will have a better government.

- I will be clam careless in life.

ประโยคที่แก้ไข I will be clam and careful in life.

- Together with my sister now has a small bakery shop.

ประโยคที่แก้ไข Now, I own a small bakery shop with my sister.

8. ปัญหาการเขียนการเลือกใช้คำ (Word choice) ตามคำแปลภาษาไทย

การเขียนตามคำแปลภาษาไทย คือ การเลือกใช้คำตามความหมายในภาษาไทยตามในภาษาอังกฤษใช้คำที่แตกต่างกัน กล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าการผิดพลาดในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นความผิดพลาดในด้านการเลือกใช้คำ ปัญหาการเขียนการเลือกใช้คำตามคำแปลภาษาไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยึดหลักการเขียนตามโครงสร้างของภาษาไทยมากเกินไป และเมื่อนำมาเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสับสนและทำให้การเขียนนั้นเขียนออกมาโดยผิดพลาดไวยากรณ์ทางภาษา เนื่องจากโครงสร้างทางภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นมีหลักไวยากรณ์ที่ต่างกัน จากการวิเคราะห์พบลักษณะประโยคที่เขียนตามคำภาษาไทยแบบตรงตัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- It is especially difficult for us to work because we have no heart for the work we do.

ประโยคที่แก้ไข It is especially difficult for us to work because we don't have inspiration for the work we do.

- This is because I believe that education is a foundation to success, and anyone should be able to access it.

ประโยคที่แก้ไข This is because of believing that education is a foundation of success, and everyone should access to it.

- I really want to work and travel on vacation at USA, for make money, travel and practice my English language.

ประโยคที่แก้ไข I really want to work and travel on vacation in the USA to make money, travel and practice English.

เมื่อเปรียบเทียบข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ทั้ง 8 ประเภท ของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา “วิชาซีภาษาอังกฤษ 2” พบว่าข้อผิดพลาดในเรื่องของ ประโยคย่อยอิสระที่รวมเข้าด้วยกัน โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน มีมากที่สุดร้อยละ 59.5 รองลงมาคือ ประโยคไม่สมบูรณ์ ร้อยละ 44.45 การอ้างสรรพนามไม่ตรงตามประธานหรือกรรมของประโยค ร้อยละ 18.55 การเขียนแสดงความคิดโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้ องค์ประกอบต่างระดับกัน และปัญหาการเขียนการเลือกใช้คำตามคำแปลภาษาไทยร้อยละ 12.6 การวางส่วนขยายผิดตำแหน่งร้อยละ 3.5 การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ร้อยละ 2.8 และการใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ผิดรูปแบบร้อยละ 2.45

สาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า มาจากการแทรกแซงจากภาษาแม่ การใช้คำกริยาให้ตรงกับรูปของประธาน โดยข้อผิดพลาดนี้เป็นอิทธิพลจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีโครงสร้างแตกต่างจากภาษาอังกฤษ ซึ่งใน

ภาษาไทยนั้นไม่ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปของกริยาตามประธาน ทำให้ผู้เขียนไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้ จึงไม่สามารถใช้คำกริยาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคย่อยอิสระที่รวมเข้าด้วยกันโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน การอ้างสรรพนามที่ไม่ถูกต้อง การเขียนแสดงความคิดโดยการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน การวางส่วนขยายผิดตำแหน่ง กรณีเหล่านี้เกิดจากการมีมโนทัศน์ที่ผิดพลาด การไม่รู้ข้อจำกัดของกฎ และการใช้กฎไม่สมบูรณ์ รวมไปถึงปัญหาการเขียนการเลือกใช้คำตามคำแปลภาษาไทย

อภิปรายผล

จากข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศยังคงมีปัญหาเรื่องการเขียนในหลายด้าน แม้แต่นักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งจะคุ้นชินกับการการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ ก็ยังคงมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่เช่นกัน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ ข้อผิดพลาดของนักศึกษาที่พบมากที่สุดคือการเขียนประโยคย่อยอิสระโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (run-on sentences) โดยข้อผิดพลาดนี้เป็นอิทธิพลจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของนักศึกษา ที่มีโครงสร้างแตกต่างจากภาษาอังกฤษ การเขียนประโยคภาษาไทยไม่ต้องใส่เครื่องหมายต่าง ๆ เช่น เครื่องหมายจุลภาค (,) และ เครื่องหมายมหัพภาค (.) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องปัญหาการเขียนของนักศึกษา และพบข้อผิดพลาดเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งมักเป็นการไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) ในการกล่าวถึงสิ่งของหลาย ๆ อย่าง หรือการยกตัวอย่างหลาย ๆ ข้อในประโยคเดียวกัน หรือไม่ใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) เมื่อจบประโยค ข้อผิดพลาดเหล่านี้เป็นอิทธิพลจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทย ที่ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนระหว่างคำต่าง ๆ แต่ใช้เพียงการเว้นวรรคเท่านั้น ทำให้นักศึกษาละเลยใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือไม่รู้ว่าจะต้องใส่เครื่องหมายวรรคตรงส่วนใดบ้าง (นวลทิพย์ มหามงคล, 2549) ซึ่งข้อผิดพลาดนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนของพนักงานธนาคารไทย เรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมากที่สุด (สุคนธา พุสุพรรณ, 2562) ส่วนผลการศึกษาข้อผิดพลาดในการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (subject-verb agreement) ครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาใหม่ และพบปัญหาการเขียนในเรื่องของไวยากรณ์เช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องปัญหาการเขียนของนักศึกษา ซึ่งพบข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้คำกริยาให้ตรงกับรูปของประธาน โดยข้อผิดพลาดนี้เป็นอิทธิพลจากภาษาแม่ของนักศึกษา (นวลทิพย์ มหามงคล, 2549) กล่าวคือภาษาไทยมีโครงสร้างของภาษาแตกต่างจากภาษาอังกฤษ โดยภาษาไทยนั้นไม่ต้องปรับเปลี่ยนรูปของกริยาตามกาล ทำให้ผู้เขียนไม่ได้

คำนึงถึงเรื่องนี้ จึงไม่สามารถใช้คำกริยาได้ถูกต้อง (สุคนธา พุสุวรรณ, 2562); (ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์, 2557) ปัญหาการเลือกใช้คำ (Word choice) ตามคำแปลภาษาไทย ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (นัสยา ปาติยเสวี, 2561) และในงานวิจัยต่างประเทศพบว่าผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและได้นำโครงสร้างประโยคในภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ไปใช้ในการเขียนภาษาที่ 2 (Camilleri, G., 2004); (Haiyan, L., 2020) (Yuan, B., 1997); ในการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมักจะเกิดข้อผิดพลาดอื่น ๆ นอกจากข้อผิดพลาด 8 ประเภทที่ระบุข้างต้น เช่น การละคำ การเพิ่มคำ และการจัดลำดับคำผิดตำแหน่ง (วันทนิ คล้ายแสงเจริญ, 2561) เมื่อพิจารณาสาเหตุพบว่า เป็นผลการแทรกแซงจากภาษาที่ 1 (L1 Interference) หรือ Interlingual errors ส่วนข้อผิดพลาดอื่น ๆ ในการเขียนที่พบ ได้แก่ ประโยคไม่สมบูรณ์ ข้อผิดพลาดด้านการอ้างอิงสรรพนาม และการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกันหรือการใช้องค์ประกอบต่างระดับกัน ซึ่งล้วนเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ ที่เขียนโดยการแปลแบบคำต่อคำในภาษาที่ 2 นอกจากนี้ยังเกิดจากการที่ผู้เขียนมีมีโนทัศน์ที่ผิดพลาด การไม่รู้ข้อจำกัดของกฎไวยากรณ์ รวมทั้งการใช้กฎไวยากรณ์ได้แบบไม่สมบูรณ์ (สิทธิศักดิ์ พงษ์โพธิ์, 2555) นอกจากนี้การออกแบบแบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับข้อผิดพลาด 8 ประเภทในช่วงที่มีการเรียนการสอนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ที่ใช้ในการเขียนมากขึ้นและลดข้อผิดพลาดได้

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบมากเป็นอันดับแรกในการวิจัยครั้งนี้ คือ การไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างประโยคย่อยอิสระ อันดับสอง คือ การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ ทั้งแบบเป็นอนุประโยค ประโยคที่ขาดประธาน ส่วนขยายประโยคไม่สมบูรณ์ และประโยคที่ขาดกริยาหลัก ตามลำดับ อันดับสาม คือ การอ้างอิงสรรพนามที่ไม่สัมพันธ์กับคำนาม เช่น ใช้สรรพนามประธานในตำแหน่งกรรม หรือใช้สรรพนามกรรมในตำแหน่งประธาน และการใช้คำสรรพนามที่ไม่เจาะจงชัดเจน (ใช้ It เป็นประธานของประโยค) อันดับสี่มีข้อผิดพลาด 2 กรณี คือ 1) การที่ผู้เขียนมักจะเขียนบรรยายรายละเอียดหลาย ๆ อย่างต่อเนื่องกันแต่ใช้คำต่างชนิดกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้เขียนคำนึงถึงความหมายเพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้ตระหนักถึงโครงสร้างและชนิดของคำที่ใช้ในประโยค 2) การเลือกใช้คำตามคำแปลหรือความหมายภาษาไทย อันดับห้า คือ การวางตำแหน่งส่วนขยายไม่ถูกต้องในประโยค อันดับหก คือ การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน และ อันดับสุดท้ายที่พบในการศึกษาครั้งนี้ คือ การใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ผิดรูปแบบ สาเหตุหนึ่งเกิดจากคำคุณศัพท์บางคำสามารถลงท้ายด้วย -ly ได้เช่นกัน ซึ่งเป็นจุดที่เกิดข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ 1) ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรม บทเรียน และแบบฝึกหัดโดย

เน้นไปที่หัวข้อไวยากรณ์ที่ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง เพื่อให้ใช้ได้อย่างถูกต้อง 2) ผู้สอนควรเน้นอธิบายหัวข้อไวยากรณ์ที่มีการใช้ไม่ถูกต้องในห้องเรียน โดยชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างทางโครงสร้างระหว่างภาษาที่ 1 กับ ภาษาที่ 2 และเน้นบริบทที่ผู้เรียนสามารถนำเอาความคิด ความรู้จากภาษาที่ 1 มาใช้ในการเขียนภาษาที่ 2 3) ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4) การวิจัยในอนาคตควรมีการศึกษาข้อผิดพลาดในด้านอื่น รวมทั้งกลวิธีในการเขียนของผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นวลทิพย์ มหามงคล. (2549). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นัสยา ปาติยเสวี. (2561). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(3), 815-833.
- ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์. (2557). ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 8(3), 119-126.
- วันทนีย์ แสงคล้ายเจริญ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนภาษาอังกฤษและกลยุทธ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(3), 538-554.
- สิทธิศักดิ์ พงษ์อื้อ. (2555). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุกัญญา อาแล และคณะ. (2553). ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการ เขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปี การศึกษา 2552. ใน การประชุมทางวิชาการ

และการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4, 14 กุมภาพันธ์ 2553. ยะลา: สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สุคนธา พุสุพรรณ. (2562). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Camilleri, G. (2004). Negative transfer in Maltese students' writing in English. *Journal of Maltese Education Research*, 2(1), 3-12.

Haiyan, L. (2020). Analysis of the Errors in the Chinese Students' Composition. *Journal of Contemporary Educational Research*, 4(11), 47-51.

Yuan, B. (1997). Asymmetry of Null Subjects and Null Objects in Chinese Speakers' L2 English. *Education Resources Information Center*, 19(4), 467-497.